

[Indenrigsministeren]

Samlet antal klager over læger modtaget i Sundhedsstyrelsen ...	449	557	558	665	763
Heraf klagesager over lægevagtsydelse	59	64	60	94	68

Det bemærkes, at de anførte klagetotal omfatter alle typer af klager.

Som det fremgår, er der få klager, som vedrører lægevagtsydelse. I forhold til det samlede antal vagtlægeydelse er antallet af klager meget lille. Det kan heraf udledes, at der er få klager vedrørende behandlingen af småbørn.

Spm. nr. S 1383

Til *indenrigsministeren* (1/7 87) af:

Jytte Andersen (S):

»Vil ministeren tage initiativ til at undersøge mulighederne for at udvide adgangen for forældre til direkte at anvende børnelæger i akutte sygdomstilfælde og undersøge, om der allerede på nuværende tidspunkt foreligger sådanne planer i amterne?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen til spørgsmål nr. S 1374 af 1. juli 1987 til indenrigsministeren.

Svar (10/7 87):

Indenrigsministeren (Enggaard):

Den lægelige behandling af syge børn varetages i første led af de praktiserende læger. Uden for de praktiserende lægers arbejdstid betjenes befolkningen af forskellige lægevagtsordninger. Disse ordninger betjenes af dels praktiserende læger, dels yngre læger, der ved siden af har hospitalsansættelse eller anden stilling. Enkelte læger har alene lægevagten som erhverv.

Spørgsmålet har været forelagt Sundhedsstyrelsen, der har oplyst følgende med hensyn til vagtlægens opgaver:

»En vagtlægens arbejde er at tilse patienter enten i hjemmet eller eventuelt i sin konsultation, hvis patienten kan bringes dertil. Det er vagtlægens opgave at afgøre, om tilstanden kræver akut behandling under indlæggelse. I modsat fald er det vagtlægens opgave at foretage den umiddelbart nødvendige behandling, herunder at vurdere, om tilstanden

kan observeres en given tid og/eller behandlingen overtages af egen læge næste dag.«

Indenrigsministeriet finder som nævnt i besvarelsen af spørgsmål nr. S 1374 ikke grundlag for at ændre på det forhold, at den lægelige behandling af syge børn i første instans varetages af de alment praktiserende læger eller i givet fald af vagtlæger.

Løsningen af problemerne omkring behandlingen af syge børn består efter Indenrigsministeriets opfattelse ikke i en udvidelse af adgangen til at gå direkte til speciallæge.

Bestræbelserne bør i stedet koncentrerer om at sikre, at de læger, der virker i almen praksis, herunder også vagtlægerne, har et tilstrækkeligt kendskab til akutte børnesygdomme. Det skal i denne forbindelse bemærkes, at de alment praktiserende læger i stigende omfang overtager vagtlægearbejdet.

Sundhedsstyrelsen og Indenrigsministeriet har ikke modtaget oplysninger om, hvorvidt der i nogen amtskommuner er planer om at give forældre en udvidet adgang til at henvende sig direkte til børnelæger.

Spm. nr. S 1384

Til *indenrigsministeren* (1/7 87) af:

Poulsgaard (FP):

»Kan ministeren bekræfte, at såfremt den sygdomsramte AIDS-patient fra Århus havde bedt om det, kunne han have fået den journal at se, hvori der faktisk står, at han ikke har ret lang tid tilbage at leve i?«

Begrundelse

Imod Fremskridtspartiets og mange andres stemmer i Folketinget vedtog Folketinget, at patienter skulle have lov til at se deres sygejournal. Derfor kan man undre sig lidt over det hysteri, der i de seneste dage har været i pressen over, at den unge mand fra Århus har modtaget et brev fra socialforvaltningen, da spørgeren jo mener, at han i forvejen ifølge loven har ret til at se sin sygejournal.

Spørgeren er enig med dem, der mener, at det er forrykt, at man har den nævnte lov, da ikke alle har psyke til at få sandheden at vi-